

palatruca m. Xerraire

paleaci -àcia adj. Proveit de palletes, constituït per palletes. Receptacle, capítol paleaci. Capítol paleaci.

paleàrtic -a adj. Dit de la regió de l'Antic Continent que comprèn el nord d'Àfrica, la part septentrional d'Àsia i tot Europa; relatiu o pertanyent a aquesta regió, que, ensems amb la neàrtica, forma l'holaràrtica.

palejador m. Lina per a remenar líquids, que és una barra llarga en un dels extrems de la qual va fixat un disc perpendicularment

palatinat m. Dignitat
comte palatí | País sotmes a l'autoritat d'un comte palatí

palau m. Edifici majestuos i ric per a habitació d'un rei, d'un gran senyor, d'un particular ric, d'una corporació elevada. El palau reial. El palau dels comtes. El palau de la Diputació. | El palau de Belles arts

paleig m. Acció de palejar

palejar v. tr. Remoure amb la pala (gra, etc.) | Remenar (un líquid) amb el palejador